

ראשית

אֶבֶק כְּמוֹ שֶׁעַר בְּרוּחַ
נוֹטֵל עִמְדוֹת פָּנִים
מְשַׁרְיָנוֹת זְכוּכִית צְעִיף
כֵּאלֹו הָיוּ רֵאשִׁית הַחֲטָאִים.

ברגע ממושמע אחד

בְּרֵגַע מִמְשַׁמַּע אֶחָד מִתְמַלְטִים מִתְנַנִּים
פָּרַשׁ עֲלֵיו עֵינָיו בְּרוּחַ
בְּחוֹט הַדָּק תְּלוּיָה בְּבָה
וְאֲנִי רוֹאָה
מִתְקַמְטוֹת גְּשִׁימוֹתֶיהָ
הָאֵם תִּגְנַע בְּבָה
אוּ פֶרֶשׁ פֶּחֶלֶץ יִפְרוֹשׁ כִּנְף לָהּ.

הלילה נאסף כסוד
אל עצמו

כך ישפטוהו האלים ועם העתים
תראוהו מת באבו.

גחוק רומנטי אל אפלה
מקללת ביומה
לילה משהה להבהיר להאיר.

לפעמים אם יאסף אל סודה
תפיל משערות וחשכתו תכבד
וישפטוהו האלים בלא חסד

לכד ומרשה
כעשב הכר
לכד ורעיל
כאבקות החלב
ביער מתש
וכמו אוהל בד ורוח
ועמוד המדבר
באחנות רעות
יערית

אתה זוכר צחוק ברוח
אתה זוכר לחש מנות
דמע פרוצ
אתה זוכר ידענו
זקלין יפה

וזכרנו איך גרניום
נבל מחלונה
אמרנו גרניום בלי שורש
מחדירים לקרקע
כמו תינוק מבחנה
והצמדנו מבטינו כאישונים
אתה זוכר

הסמטאות חשכו ואלמוני שרק בלז
חמדנו אותו לעדות
פורע חוב לזקלין יפה
ומקיו לעונה רצל שכחה.

מפולת שקטה

הילד משחק עם עצמו כמו עם אמו
ואמו הולכת עמו חומדת ממנו געגועים
המשחק שלו בונה לה ארמון
והיא נמחקת כמו עיר כמו מפולת שקטה של איים
והוא ישחק בכעסו על חרבותיה יפה
כמו אשמת בלדתו, אשמתו על כן אהביני
על כן אהבי איש שזרעך בי
חרבותי אהבות כמו אהבת חרבות
שחק שם ילד ובהנה לך מקדש
ואהיה שוקטת כאי דוממת כהר.